

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Talpa Vladimir, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Atamaniuc Nicolae XXXX, născut la xxxxx, originar din mun. xxxx și domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx, xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.03.2016 – 12.04.2016 (prima instanță);
2. 05.05.2016 – 26.10.2017 (instanța de apel);
3. 02.02.2017 – 28.03.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 03.05.2017 – 11.10.2017 (instanța de apel);
5. 31.01.2018 – 04.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 aprilie 2016, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Atamaniuc Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă înaintată de Talpa Vladimir a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Atamaniuc Nicolae la 24.08.2014, ora 14:50, aflându-se în incinta magazinului alimentar „Hermes”, de pe str. xxxx, or. xxxx, adică în loc public, din intenții huliganice, fără nici un motiv, l-a agresat fizic pe Talpa Vladimir, trântindu-l la podea și răsucindu-i mâinile la spate. După aceasta, continuând acțiunile huliganice, aflându-se în stradă în fața aceluiași magazin, i-a aplicat lui Talpa Vladimir o lovitură cu capul în față, apoi cu pumnul în regiunea pieptului și a feței, cauzându-i în așa mod plagă contuză a nasului cu edem echimoză și fractura oaselor nazale, echimoză cu edem infraorbital pe dreapta, care au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către partea vătămată Talpa Vladimir, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la inculpat salariul ratat de 5600 lei, prejudiciul material de 2261 lei și prejudiciul moral de 20000 lei, invocând că:

- la materialele cauzei sunt anexate următoarele probe: certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1433913, emis de Centrul Medicilor de Familie nr. 3, certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1653907, emis de spitalul „Sfânta Treime” din Chișinău; certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1433984, emis de Centrul Medicilor de Familie nr. 3, care demonstrează că pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014, a primit tratament medical ambulatoriu, din care pentru perioada 28.08.2014 - 01.09.2014, adică 5 zile a fost internat în spitalul „Sfânta Treime” din Chișinău, unde a fost operat pentru restabilirea nasului fracturat;

- în certificatul nr. 08 din 17.12.2015 emis de SRL „Iulivad-Lex”, depus ca probă la dosar, este indicat că salariul pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014 în sumă de 5600 lei nu a fost încasat, deoarece nu au fost prezentate certificatele de concediu medical în original, acestea rămânând instanței de judecată, și salariul urmează să fie încasat de la agresor;

- nu a încasat salariul pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014, acesta urmând să fie încasat de la agresor;

- prin chitanțele achitate pentru tratamentul spitalizat și ambulatoriu, depuse ca probe la dosar, se demonstrează că a cheltuit suma de 2261 lei. Datorită comportamentului agresiv al inculpatului, a fost maltratat, înjosit, umilit în fața fiicei și soției, rudelor și prietenilor apropiați, fiindu-i diminuată cinstea și demnitatea personală;

- prima instanță nu s-a expus prin sentință asupra solicitărilor lui în conformitate cu art. 219 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură penală, art. 1422 alin. (1), art. 1423 alin. (1) Cod civil, încâlcând astfel legislația în vigoare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat ca nefondat.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat în privința pretențiilor invocate de partea vătămată privind încasarea prejudiciului, că prima instanță corect a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile, deoarece pentru examinarea acțiunii civile mai era necesar de elucidat circumstanțe și de administrat probe în vederea stabilirii mărimii prejudiciului cauzat prin infracțiunea săvârșită.

Totodată, instanța de apel a menționat că părții vătămate i s-a explicat posibilitatea de a solicita recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, prin înaintarea unei acțiuni civile în instanță în ordinea procedurii civile.

4. Decizia instanței de apel din 26 octombrie 2016, a fost atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Talpa Vladimir, indicând despre încălcarea art. 6 CEDO și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, și solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- la materialele cauzei sunt anexate următoarele probe: certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1433913, emis de Centrul Medicilor de Familie nr. 3, certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1653907, emis de spitalul „Sfânta Treime” din Chișinău; certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1433984, emis de Centrul Medicilor de Familie nr. 3, care demonstrează că pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014, a primit tratament medical ambulatoriu, din care pentru perioada 28.08.2014 - 01.09.2014, adică 5 zile a fost internat în spitalul „Sfânta Treime” din Chișinău, unde a fost operat pentru restabilirea nasului fracturat;

- în certificatul nr. 08 din 17.12.2015 emis de SRL „Iulivad-Lex”, depus ca probă la dosar, este indicat că salariul pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014 în sumă de 5600 lei nu a fost încasat, deoarece nu au fost prezentate certificatele de concediu medical în original, acestea rămânând instanței de judecată, și salariul urmează să fie încasat de la agresor;

- nu a încasat salariul pentru perioada 26.08.2014 - 24.09.2014, acesta urmând să fie încasat de la agresor;

- prin chitanțele achitate pentru tratamentul spitalizat și ambulatoriu, depuse ca probe la dosar, se demonstrează că a cheltuit suma de 2261 lei;

- datorită comportamentului agresiv al inculpatului, a fost maltratat, înjosit, umilit în fața ficii și soției, rudelor și prietenilor apropiați, fiindu-i diminuată cinstea și demnitatea personală;

- nu a fost citat legal despre ședința instanței de apel, fiind lipsit de dreptul de a-și susține apelul și de a invoca probe.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că contrar art. 101 alin. (1) și (4), 225 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, prima instanță nu a soluționat acțiunea civilă, neapreciind în niciun fel probele administrate de partea vătămată (f.d. 175-180, vol. I) în vederea susținerii cerinței de încasare de la inculpat a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

Mai mult, s-a reținut că soluția de a admite în principiu cererea privind încasarea prejudiciului moral, contravine vădit prevederilor art. 1423 Cod civil, conform cărora mărimea compensației pentru prejudiciu moral o determină doar instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau

fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar a conchis că prima instanță nu a judecat cauza în latura civilă în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, s-a stabilit că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părții vătămate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul de pe rol este întemeiat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, fiind rejudecată cauza, a fost admis apelul declarat de partea vătămată Talpa Vladimir, casată parțial sentința în latura civilă, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Atamaniuc Nicolae în beneficiul părții vătămate Talpa Vladimir, prejudiciul material – 2261 lei și prejudiciul moral – 5000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță judecând cauza penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

În latura civilă, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de a lăsa spre examinare în ordine civilă acțiunea civilă intentată de partea vătămată Talpa Vladimir, motivând soluția prin faptul că nu este dovedită mărimea prejudiciului solicitat de către partea vătămată Talpa Vladimir.

În acest sens, instanța de apel a menționat că la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Talpa Vladimir au fost anexate bonuri de plată care confirmă integral mărimea prejudiciului material solicitat de partea vătămată, motiv din care a considerat necesar de a admite în această latură cerințele în volum deplin - 2261 lei (f.d. 179-180, vol. I).

De asemenea, în partea prejudiciului moral, instanța de apel a notat că a apreciat prejudiciul moral cauzat în mărime de 5000 lei, sumă care în viziunea instanței este reală ca compensare a prejudiciului moral în raport cu suferințele suportate de partea vătămată Talpa Vladimir în urma acțiunilor infracționale săvârșite de inculpatul Atamaniuc Nicolae, ținând cont de faptul că în rezultatul acțiunilor intenționate a inculpatului au fost cauzate suferințe de ordin fizic, psihic

și emoțional, partea vătămată suportând tratamente, prejudiciul moral fiind evident și necesită recuperare, iar sumă va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat.

Subsidiar, instanța de apel a precizat că suma încasată în calitate de prejudiciu moral este suficientă și reală, este pe măsură de a recupera suferințele cauzate, or cuantumul despăgubirilor trebuie stabilite astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că cerințele părții vătămate în latura încasării venitului ratat, care se exprimă prin neîncasarea salariului pentru perioada 26.08.2014-24.09.2014 în sumă de 5600 lei, urmează a fi respinse.

În acest sens, instanța de apel a relatat că partea vătămată Talpa Vladimir în motivarea cerinței de încasare a venitului ratat a invocat că datorită acțiunilor ilegale ale inculpatului a fost în imposibilitate să muncească și să-și întrețină familia, din ce considerente inculpatul urmează să-i restituie venitul ratat pentru perioada din 26.08.2014 până la 24.09.2014 în sumă de 5600 lei.

La acest capitol, instanța de apel a mai menționat că venitul ratat este supus reparării în baza art. 14 și art. 610 alin. (2) Cod civil, care stabilește, că venitul este ratat dacă ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, avându-se în vedere un comportament obișnuit în cadrul participării la circuitul civil obișnuit. Venitul ratat constituie lipsa obținerii unor foloase patrimoniale pe care partea vătămată le-ar fi obținut, dacă nu ar fi fost săvârșită fapta ilicită.

La fel, instanța de apel a reținut că la momentul săvârșirii infracțiunii, Talpa Vladimir era angajat în serviciu la SC „Iulivad-Lex” SRL din luna august 2005. Potrivit certificatului eliberat de reprezentantul SRL „Iulivad –Lex” Margineanu Gabriel, salariul pentru perioada de 24.08.2014-24.09.2014 în valoare de 5600 lei nu a fost încasat de Talpa Vladimir, deoarece nu au fost prezentate certificatele de concediu medical în original (f.d. 175).

Astfel, din considerentele reținute, instanța de apel a considerat cerința de încasare a sumei de 5600 lei ca fiind lipsită de temei, deoarece Talpa Vladimir urma să prezinte certificatul de concediu medical în original la locul de muncă pentru a i se elibera suma de 5600 lei.

În continuare, instanța de apel a atestat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, nu are antecedente penale, corect stabilind pedeapsa sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, care

corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare.

7. Decizia instanței de apel din 11 octombrie 2017, este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată-civilă Talpa Vladimir, care fără a face referire la nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod penal, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea salariului neîncasat și prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpatul Atamaniuc Nicolae în beneficiul lui Talpa Vladimir a venitului ratat în sumă de 5 600 lei, și a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- prin certificatele de concediu medical anexate, se demonstrează că pentru perioada 26.08.2014-24.09.2014, Talpa Vladimir a primit tratament medical ambulator, din care pentru perioada 28.08.2014 - 01.09.2014, timp de 5 zile a fost internat în spital, unde a fost operat cu restabilirea nasului fracturat;

- instanța de apel eronat a apreciat că cerința de încasare a sumei de 5600 lei este lipsită de temei, deoarece partea vătămată urma să prezinte certificatul medical în original la locul de muncă pentru a i se elibera suma de 5600 lei, or, Talpa Vladimir nu a avut posibilitatea de a prezenta la SRL „Iulivad – Lex”, certificatele de concediu medical, deoarece acestea au fost prezentate în instanța de judecată și anexate la dosar;

- prin tergiverarea cauzei de către instanțele de judecată, determină o imposibilitate de a încasa salariul, deoarece termenul de prescripție a fost epuizat;

- în rezultatul acțiunilor de maltratare din partea lui Atamaniuc Nicolae, pe lângă suferințele fizice și psihice, a fost lipsit și de venitul ratat;

- datorită comportamentului agresiv al inculpatului, a fost maltratat, înjosit, umilit în fața ficiei și soției, rudelor și prietenilor apropiați, fiindu-i diminuată cinstea și demnitatea personala, însă instanța de apel eronat a evaluat prejudiciul moral la suma de 5000 lei;

- de către instanța de apel au fost interpretate eronat prevederile art. 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil.

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că decizia instanței de apel în latura civilă este corectă, și instanța și-a motivat suficient soluția în acest sens, luând în considerare caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate părții vătămate, gradul de vinovăție a inculpatului, de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vinovate.

De asemenea, indică că acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului material a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, fiind bazată pe probe care confirmă quantumul despăgubirilor materiale și a

cheltuielilor de judecată, totodată respectând cerințele stipulate în art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că deși recurentul în cererea de recurs nu face referire nici la un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din textul acestuia rezultă că motivele invocate, cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când hotărârea instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, anume în latura civilă.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent, precum și temeiul sub incidența căruia acestea cad, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Se reține la critica recurentului, precum că: *“instanța de apel eronat a apreciat că cerința de încasare a sumei de 5600 lei este lipsită de temei, deoarece partea vătămată urma să prezinte certificatul medical în original la locul de muncă pentru a i se elibera suma de 5600 lei, or, Talpa Vladimir nu a avut posibilitatea de a prezenta la SRL „Iulivad – Lex”, certificatele de concediu medical, deoarece acestea au fost prezentate în instanța de judecată și anexate la dosar”*, că este neîntemeiată, or instanța de apel just a conchis că la momentul săvârșirii infracțiunii, Talpa Vladimir era angajat în serviciu la SC „Iulivad-Lex” SRL din luna august 2005, iar potrivit certificatului eliberat de reprezentantul SRL „Iulivad –Lex” Margineanu Gabriel, salariul pentru perioada de 24.08.2014-24.09.2014 în valoare de 5600 lei nu a fost încasat de Talpa Vladimir, deoarece nu au fost prezentate certificatele de concediu medical în original, respectiv acesta pentru a i se achita salariul în mărime de 5600 lei urma să prezinte la angajator certificatele medicale în original.

Mai mult, Colegiul penal atestă că deși recurentul invocă că certificatele medicale au fost prezentate în instanța de judecată și au fost anexate la dosar, motiv din care nu a avut posibilitatea de a le prezenta la locul de muncă, acesta în temeiul art. 60 alin. (1) pct. 17), 62 alin. (1) pct. 20) Cod de procedură penală, are dreptul să solicite primei instanțe restituirea originalelor acestor certificate, anexate la materialele cauzei la solicitarea părții vătămate Talpa Vladimir (f.d. 28-29, 34, vol. II), pentru a le prezenta la locul de muncă și a i se achita salariul pentru perioada 24.08.2014-24.09.2014.

Subsidiar, Colegiul penal coraportând motivele invocate în recurs cu partea descriptivă a deciziei instanței apel (f.d. 45-47, vol. II), conchide că instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale de către partea vătămată în latura civilă, cu interpretarea corectă a normelor de drept, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, iar motivarea instanței de apel în virtutea corectitudinii ei pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

10. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Talpa Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Atamaniuc Nicolae Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin